

[Socialministeren.]

Af praktiske grunde er det under 10. december 1957 fremsatte forslag indarbejdet i nærværende lovforslag, der herudover navnlig vedrører følgende spørgsmål:

Børneforsorgens centrale administration, vejledningen af børneværnsudvalgene, herunder spørgsmålet om en børneværnskonsulentordning,

efterværnet,

forældrenes betaling af bidrag til børn og unge, der er inddraget under børneforsorg og anbragt uden for hjemmet,

retningslinjerne for valg af anbringelsessted for børn og unge under børneforsorg, herunder forslag til ændrede benævnelser af visse grupper af opdragelseshjem, samt

oprettelse af særlige institutioner eller af specialafdelinger i forbindelse med enkelte opdragelseshjem for elever over 15 år, der har udvist ganske særlige adfærdsvanskeligheder.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, herunder bemærkningerne til lovforslaget af 10. december 1957, skal jeg i korthed omtale de vigtigste af de foreslåede ændringer.

Med hensyn til børneforsorgens centrale administration tilstræbes det, når bortses fra retsbeskyttelsesområdet, i vidt omfang at samle administrationen i ét organ, den hidtidige overinspektion for børneforsorgen, der foreslås omdannet til et direktorat for børne- og ungdomsforsorgen.

Der stilles således forslag om, at landsnævnet for børneforsorg, der i lovforslaget af 10. december 1957 foreslås bevaret som administrativ ankeinstans under navnet landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg for de af børneværnsudvalgene truffne beslutninger om børns eller unges inddragelse under børneforsorg, begrænses til at udøve denne virksomhed samt i forbindelse hermed at yde vejledning til børneværnsudvalgene. Endvidere bør landsnævnet fortsat kunne træffe selvstændige beslutninger om børns anbringelse uden for hjemmet og om et barns udgang af forsorg som uopdragsligt. De øvrige til landsnævnet i forsorgsloven henlagte opgaver, der væsentligst er af kontrollerende art, foreslås derimod henlagt til amterne eller overført til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, idet der samtidig foreslås indført visse forenklinger

i denne kontrolvirksomhed. Det foreslås dog, at spørgsmålet om landsnævnets stilling som ankeinstans tages op til overvejelse i forbindelse med en revision af loven i dens helhed om 5 år.

Det foreslås endvidere at give direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen større mulighed, end overinspektionen hidtil har haft, for selvstændigt at træffe afgørelser på forskellige områder, væsentligst således at socialministeren får adgang til at bemyndige direktøren til at træffe visse afgørelser, der efter loven skal træffes af socialministeren.

Endelig foreslås det at omdanne det i forsorgslovens § 65, stk. 12, omhandlede økonomiudvalg vedrørende børneforsorgen til et pædagogisk-økonomisk udvalg vedrørende børne- og ungdomsforsorgen.

Med hensyn til vejledningen af børneværnsudvalgene foreslås det at udbygge den nuværende konsulentordning på Fyn ved at give socialministeren bemyndigelse til at ansætte det fornødne antal konsulenter til at bistå landsnævnet i dets vejledningsarbejde.

For så vidt angår efterværnet for nuværende og tidligere børneværnsselever, bygger forslaget på den gældende ordning, hvor efter værnet for et barn eller en ung, så længe han er under forsorg, er hos børneværnsudvalget, og hvorefter den del af efterværnet, der består i personlig bistand, tilsyn m. v., udøves af forstanderen eller en på børneværnsudvalgets foranledning beskikket tilsynsværge, men forslaget sigter på en udbygning af den gældende ordning, idet det foreslås at give økonomisk mulighed for, at børneværnsudvalgene i større omfang anmoder efterværnsorganisationen „Efterværnet“ om at overtage tilsynet, ligesom det foreslås at give børneværnsudvalgene en udvidet adgang til at yde en børneværnsselev støtte til fuldførelse af en uddannelse, påbegyndt medens han var under børneforsorg.

Forældrenes betaling til børn eller unge under børneforsorg foreslås fastlagt gennem vejledende takster, der skal danne maksimum for en bidragspåleggelse.

Med hensyn til retningslinjerne for valg af anbringelsessted for børn og unge under børneforsorg lægges hovedvægten som hidtil på anbringelse i familiepleje, medens det